

Drugovi sa torpednih ...

Por. b. b. Dušan Vesić, Split

Oficir straže je pogledao u svoju štopericu i odredio točnu poziciju brodova. Da je bilo povoljno vrijeme za izvršenje zadatka — nije . . . More je stalno pojačavalo, a valovi su već dostizali onu visinu i snagu, kad se za torpedne čamce kaže, da ne smiju ploviti. Pa, ipak, jedan za drugim, nečujno, dizali su svoja pramčana sidra, formirali borbeni stroj i isplovljavali iz luke.

Zadatak je bio jasan: napad i uništenje »neprijateljskog« konvoja, uz podršku naših razarača. Svi su znali da će to biti težak posao. Jer, lako se može desiti, da vjetar i pojača i onemogućiti izvršenje zadatka, a oni su ti koji treba da osujete »neprijatelja« u njegovim namjerama. O tome je govorio posadi i poručnik fregate Ante Dadić, kad su pošli na izvršenje zadatka.

— . . . Nije izgledalo da će biti teška noć — pričao je drug Dadić po povratku — Nismo se nadali takvom vremenu. Isplovili smo predvečer iz luke. Mornar Ante Ferić, bio je kraj mene, za kormilom. Vozili smo u stroju kolone, ali je kurs bilo teško održavati. More se sa nama igralo, ali mi smo stihiji ipak prkosili. Valovi su postajali sve jači. Sve su češće udarali o bok broda. Kormilar se borio sa stihijom i dobro držao kurs broda.

— Bole me ruke — šapnuo je u sebi i osjećao jake bolove. — Ali, izdržat ću . . . Ne smijem sada popustiti . . .

Komandantu nije htio ništa reći, ali je osjećao jake bolove. Zar da se obruka, da prizna . . .

— Ne!

Ali, komandant ipak zna koliko je ta služba naporna.

— Feriću . . .

— Izvolite, družo komandante . . .

— Idi lezi, odmori se malo — rekao mu je — neka te smijene . . . Reci da sam ja naredio . . .

— Ne treba, družo komandante, mogu ja još . . . odgovorio je Ferić, a rukom je obrisao znoj sa naboranog čela. No, poručnik fregate Dadić nije popustio i novi mornar je došao da smijeni starog kormilara.

— Kurs? pitao komandant pomoćnika.

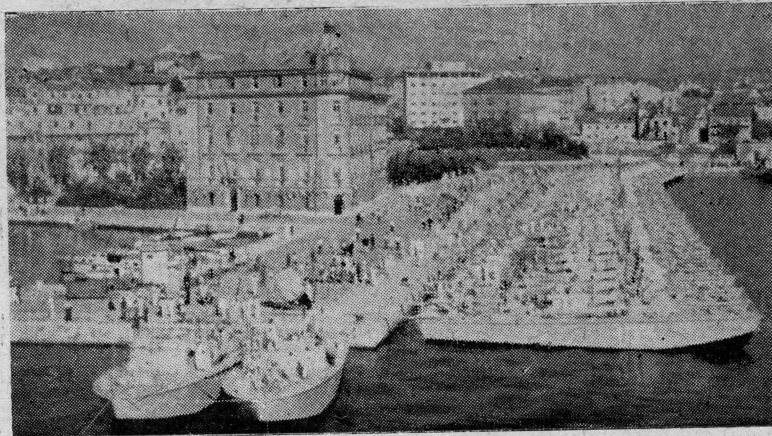
— Jedan, tri, sedam . . . — odgovorio je ovaj vojnički, ne dižući oka sa taktičke karte.

— Držimo li pravac?

— Još držimo . . . Samo, velike su inklinacije . . . I struja nas jako nosi.

Komandant se zamislio. Odluku brzo treba donijeti. Inače, vremenska malenkost ili zakašnjenje u odluci . . . i . . . brod sa ljudstvom ne bi izvršio zadatak.

— Svom snagom naprijed! — komandovao je ljudima u mašini i snažno potegao ručicu telegrafa.

Torpedni čamci
u splitskoj luci

Brod je kao čelična ptica zaronio pramcem kroz more, popeo se na brijeg slijedećeg vala i stresao svoju konstrukciju.

Minuti su teško prolazili, ali sat nije lagao. Ustvari, nije mnogo prošlo, a mornar Ferić se ponovno vratio na most.

— Na most, družo komandante.

— Na most! — odgovorio je komandant.

— Zašto si došao?

— Da ponovno uzmem kormilo — rekao je. — Ne mogu da spavam . . . Želio bih da sam u službi . . .

Nije govorio istinu, komandant je znao da je umoran. Ali, kad već želi, dozvolio mu je da preuzme kormilarenje. Bilo je baš kao u ratu. Poručnik fregate Ante Dadić, jedan od starijih komandanata broda u našoj mornarici, imao je već ovakvih događaja . . .

Sutradan, na sidrištu, komandir V. boračkog odreda (oficir stroja), pričao je drugovima:

— Nije nam bilo baš lako u motornom. Mnogima je more naškodilo. Ali, kad smo samo pomisliti, da zadatak

moramo izvršiti, sve muke su prolazile. Radom smo zaboravili teškoće, jer drukčije se i nije moglo.

Vozili su bez pozicionih i bočnih svjetala. Brzo su se primicali »neprijateljskom« konvoju. Izgledalo je da ih »neprijatelj« nije otkrio. Ali, — na ekranu radara »protivničkih« brodova, torpedni čamci su ipak otkriveni. Tada se razvila borba.

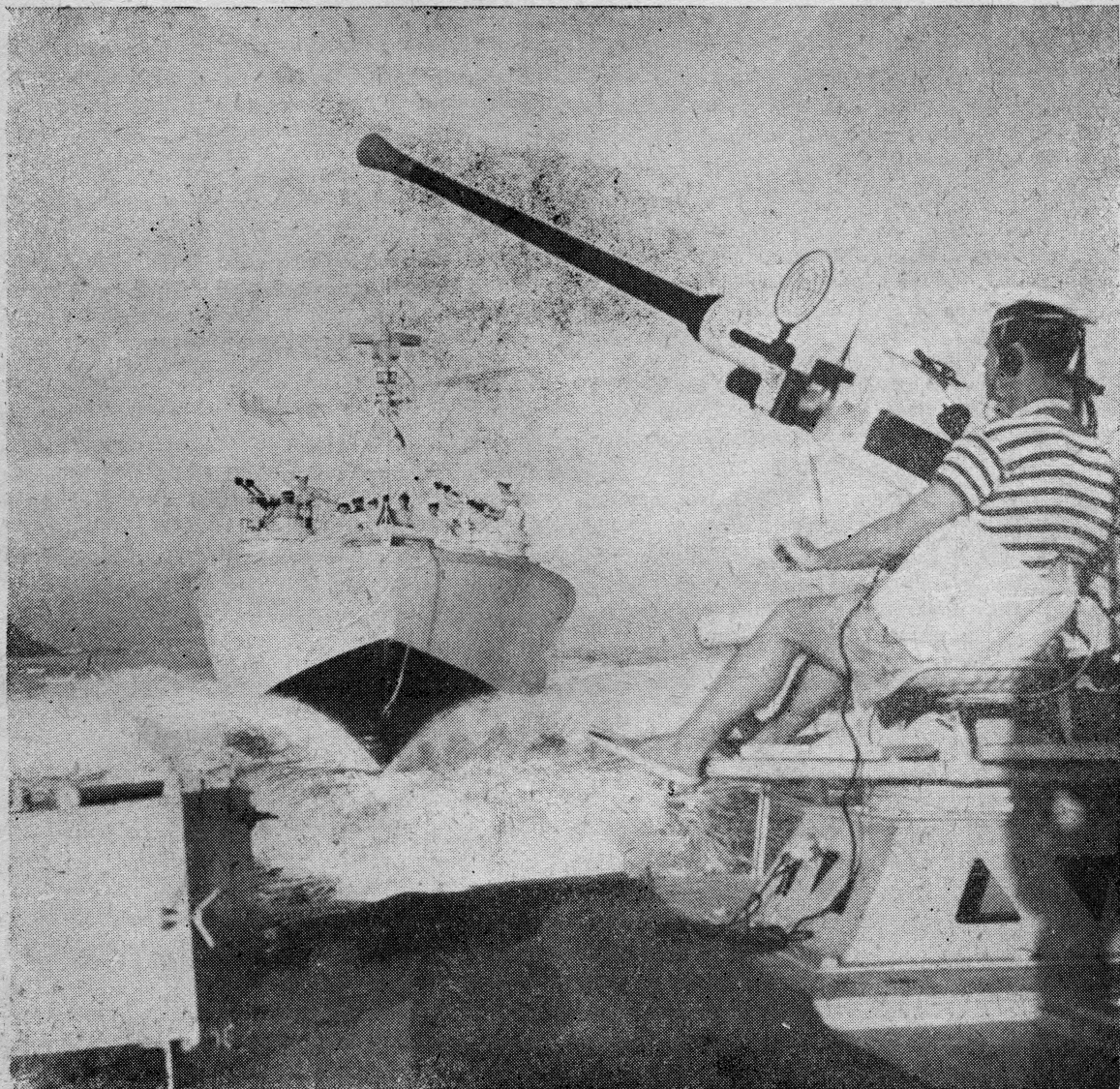
— Točno su nas gadali, ali, bili smo pod zaštitom naših razarača. Zadatak smo dobro izvršili — bio je kratak rezime vježbe.

Da su zadatak dobro izvršili saznalo se već sutradan, kada je komandant jedinice na sidrištu pred cjelokupnim komandnim sastavom govorio o uspješno završenoj vježbi.

* * *

Jutro je već davno prošlo, kad su se brodovi vraćali sa zadatka. Gotovo neopaženi došli su na sidrište i poslije pristajanja u četverovez, dok su posade umorne spavale tvrdim snom, po palubi su se kretali samo oni, koji su bili na službi.

Kao da se protekle noći ništa nije dogodilo . . .

Na našoj morskoj granici: „Torpedni čamci voze u stroju kolone“